

КАФАНОВ ВІТАЛІЙ ІГОРОВИЧ (23.11. 1997 — 13.04.2025)

Життєвий шлях Кафанова Віталія Ігоровича розпочався 23 листопада 1997 року в селищі Жовтневе (нині Покровське) на Харківщині. Після школи він обрав відповідальну професію — здобув фах помічника машиніста та працював у Харківському метрополітені, щоденно дбаючи про безпеку тисяч пасажирів.

Проте найбільшим сенсом його життя завжди була родина. Віталій був люблячим чоловіком і ніжним батьком, який виховував маленького сина, а також надійною опорою для матері та сестри. Близькі згадують його як надзвичайно добру, щирю та завжди усміхнену людину, яка понад усе цінувала дружбу та готовність допомогти іншим.

Військовий шлях Віталія розпочався ще у 2019 році, коли він став до лав Збройних Сил України. З початком великої війни він був там, де найважче: у 2022 році визволяв Херсонщину, а згодом боронив українську землю на Покровському напрямку на Донеччині.

13 квітня 2025 року біля населеного пункту Надіївка Віталій прийняв свій останній бій. Він загинув, до останнього подиху залишаючись вірним військовій присязі та своєму обов'язку. В пам'яті побратимів та рідних він назавжди залишиться найкращим батьком, вірним другом і справжнім Героєм, який віддав життя за майбутнє своєї сім'ї.

Поховали захисника у м. Балаклія. Сьогодні пам'ять про нього живе не лише в серцях рідних, а й у назвах та меморіалах: портрет Віталія встановлено на Алеях Слави: у селищі Донець та селі Пришиб. У місцевому ліцеї створено куточок пам'яті, а його історія внесена до книги «Герої не вмирають». Матеріали про мужнього земляка стали основою для уроків мужності, на яких виховується нове покоління українців.

Інформацію підготували: педагог-організатор Пришибського ліцею Донецької селищної ради Ізюмського району Харківської області Анастасія Тараненко, члени учнівського самоврядування закладу: Мужичук Вікторія, Шевелін Діана, Блудов Ярослав, дружина загиблого Кафанова Катерина.